EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 10.6.2011
COM(2011) 342 galīgā redakcija

KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI

ar ko novērtē progresu, par kuru Itālija paziņojusi Komisijai un Padomei attiecībā uz apmaksājamās papildnodevas atgūšanu no piena ražotājiem par laikposmiem no 1995./1996. gada līdz 2001./2002. gadam

(atbilstīgi Padomes Lēmuma 2003/530/EK 3. pantam)

KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI

ar ko novērtē progresu, par kuru Itālija paziņojusi Komisijai un Padomei attiecībā uz apmaksājamās papildnodevas atgūšanu no piena ražotājiem par laikposmiem no 1995./1996. gada līdz 2001./2002. gadam

(atbilstīgi Padomes Lēmuma 2003/530/EK 3. pantam)

Šo novērtējuma ziņojumu Komisija ir sagatavojusi atbilstīgi 3. pantam Padomes 2003. gada 16. jūlija Lēmumā 2003/530/EK par tā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, ko Itālijas Republika gatavojas piešķirt piena ražotājiem.

Saskaņā ar minētā lēmuma 1. pantu atbalsts, ko Itālijas Republika piešķīrusi, samaksājot Savienībai summu, kura tai pienākas no piena ražotājiem kā laikposmā no 1995./1996. gada līdz 2001./2002. gadam uzliktā papildnodeva par pienu, un atļaujot šiem ražotājiem vairāku gadu gaitā nomaksāt parādu atlikta maksājuma veidā, nepiemērojot procentu likmi, izņēmuma kārtā ir uzskatāms par saderīgu ar kopējo tirgu, ja

– ražotāji parādu atmaksā pilnībā, katru gadu veicot vienādas iemaksas, un

– atmaksāšanas periods, kas sākas 2004. gada 1. janvārī, nepārsniedz 14 gadus.

Saskaņā ar minētā lēmuma 2. pantu atbalstu piešķir ar nosacījumu, ka Itālija paziņo ELVGF papildnodevas kopējo summu par attiecīgajiem laikposmiem un nesamaksāto parādu trīs vienādu gada iemaksu veidā atskaita no ELVGF finansētajiem izdevumiem attiecīgi par 2003. gada novembri, 2004. gada novembri un 2005. gada novembri.

Itālija, nosūtot 2003. gada 26. augusta vēstuli, pienācīgi paziņoja papildnodevas kopējo summu par attiecīgajiem laikposmiem.

Atlikušais nesamaksātais parāds tika pienācīgi atskaitīts no ELVGF finansētajiem izdevumiem par 2003., 2004. un 2005. gada novembri.

Lēmuma 3. pantā noteikts, ka Itālijas kompetentās iestādes ik gadu Padomei un Komisijai ziņo par progresu, kas panākts, no ražotājiem atgūstot laikposmā no 1995.-96. gada līdz 2001.-2002. gadam uzliktās papildnodevas summu.

Saskaņā ar šo noteikumu Itālijas iestādes ar *AGEA* 2010. gada 15. novembra vēstuli iesniedza Komisijai sesto ziņojumu par 2009. gada daļas iemaksu.

Nodevas maksāšana saskaņā ar maksājumu shēmu

No aptuveni 23 200 ražotājiem, kuri kopā patlaban ir parādā nodevu par 7 laikposmiem, uz ko attiecas Padomes lēmums, bet kuri pirms galīgā sprieduma pasludināšanas ir saņēmuši valsts tiesu rīkojumu par maksājuma apturēšanu, 15 384 ražotāji izvēlējās maksāt saskaņā ar maksājumu shēmu. Ja ražotājs izvēlas maksāt saskaņā ar maksājumu shēmu, viņam jāizbeidz uzsāktā tiesvedība. Turklāt, ja kaut viena gada iemaksa netiek veikta, ražotājiem tiek liegta iespēja turpināt maksāt saskaņā ar shēmu, un no viņiem tiek piedzīta visa piekritīgā summa ar uzkrātajiem procentiem.

15 384 līdzdalīgie ražotāji 2004. gadā pirms pirmās iemaksas veikšanas bija parādā aptuveni 345 miljonus euro, kas atbilst apmēram vienai ceturtdaļai no ražotāju nesamaksāto nodevu kopējās summas. Tāpēc šķiet, ka lielākā daļa ražotāju, kuri piegādes bija pārsnieguši mazākā apjomā, izvēlējās maksāt saskaņā ar shēmu. Turpretim ražotāji, kuru individuālie piegādes pārsniegumi bija lielāki (aptuveni 8000 ražotāju, no kuriem pieprasīts 1 miljards euro, kas atbilst nesamaksātajai nodevai par septiņiem laikposmiem), izvēlējās nepiedalīties maksājumu shēmā. Tomēr jāpiemin, ka Itālijas iestādes 2009. gadā ir saņēmušas aptuveni 58 jaunus pieteikumus maksāšanai ar atsevišķām iemaksām, kas atbilst apmēram 1,7 miljoniem euro.

Līdz 2009. gada 31. decembrim sesto iemaksu bija jāmaksā 11 502 ražotājiem, un tās kopējais apjoms bija 24 501 645,02 euro. Itālijas iestāžu veiktās pārbaudes liecina, ka 11 354 ražotāji 2009. gadā kopumā ir pienācīgi samaksājuši 23 580 227,82 euro. Tas nozīmē, ka 99 % ražotāju, veicot sesto iemaksu, ir laikus samaksājuši 96,2 % nodevas summas. Iepriekš, proti, veicot pirmo, otro, trešo, ceturto un piekto iemaksu, laikus tika samaksāti attiecīgi 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 % un 96,4 % piekritīgās summas. Tāpēc kopējā nodevas summa, kas iekasēta pirmajās piecās iemaksās, ir nepilns 151 miljons euro (aptuveni 98 % kopējās piekritīgās summas).

Lai gan minētie skaitļi nepārprotami liecina par līdzdalīgo ražotāju centieniem izpildīt saistības, Komisija uzskata, ka pēcpārbaudes, kas veiktas gadījumos, kad maksājums nav reģistrēts noteiktajā termiņā, ir galvenais rādītājs tam, cik lielā mērā iestādes ir apņēmušās nodrošināt maksājumu shēmas nosacījumu pareizu ievērošanu un gādāt par piekritīgās nodevas pilnīgu iekasēšanu.

Attiecībā uz sesto iemaksu nav konstatēti maksājumi par atlikušajiem 148 ražotājiem 921 417,20 euro vērtībā.

Piektās iemaksas laikposmā 166 ražotāji nebija veikuši maksājumus, kas 2008. gada beigās veidoja attiecīgi 908 072,62 euro. Kā liecina no Itālijas iestādēm saņemtā informācija, centrālās iestādes par visiem šiem gadījumiem ir paziņojušas attiecīgajām reģionālajām iestādēm, lai panāktu visas piekritīgās summas samaksu ar procentu likmi ārpus maksājumu shēmas.

No 166 ražotājiem, par kuriem sākotnēji tika domāts, ka tie nav veikuši maksājumus, vēlāk atklājās, ka tikai 54 no tiem patiesībā nebija maksājuši. Tā rezultātā šiem ražotājiem tika atcelta iespēja maksāt ar atsevišķām iemaksām un tika uzsāktas piespiedu piedziņas procedūras.

Par laikposmiem no 1995.-1996. gada līdz 2001.-2002. gadam maksājamā nodeva, kas nav iekļauta maksājumu shēmā

Jau pieminēts, ka iespēja maksāt saskaņā ar maksājumu shēmu tiek izmantota samērā maz, ja ņem vērā tajā ietverto nodevas summu. Aptuveni trīs ceturtdaļas no kopējās nesamaksāto nodevu summas par attiecīgo laikposmu nav ietvertas maksājumu shēmā. Nodeva, uz kuru neattiecas 2003. gada maksājumu shēma, ir 767 miljoni euro, un apmēram 91 % no šīs summas, aptuveni 701 miljons euro, tiek apstrīdēts Itālijas tiesās.

Iepriekšējos novērtējuma ziņojumos, ko Komisija iesniedza Padomei, bija izteikts viedoklis, ka Itālijas sagatavotajos gada ziņojumos īpaša uzmanība būtu jāpievērš tiesvedībai, kas uzsākta saistībā ar attiecīgajiem septiņiem laikposmiem, un jāsniedz sīkākas ziņas, apstiprinot to ražotāju maksājumus, kuru tiesvedība nav bijusi veiksmīga. Ja šādas informācijas nebūs,

Komisija nespēs pienācīgi uzraudzīt progresu, kas panākts, iekasējot maksājumu shēmā neiekļauto nodevas daļu.

Tomēr, atšķirībā no Itālijas ziņojuma par ceturto iemaksu, ziņojumos par piekto un pašreizējo sesto iemaksu nav nekādas informācijas par šiem tiesvedības procesiem.

Tomēr no Itālijas iestādēm saņemtā papildinformācija, atbildot uz Komisijas pieprasījumu, liecina, ka Itālijas administrācija ir uzvarējusi tiesas prāvās, kas atbilst aptuveni 13 miljoniem euro. Faktiski iekasētais apjoms ir 6,8 miljoni euro. 2010. gada maijā saņemtā informācija arī liecina, ka Itālijas tiesās joprojām notiek tiesāšanās par aptuveni 580 miljoniem euro. 2009. gada aprīlī Itālija pieņēma likumu, kas paredz neiekasēto nodevu atmaksāšanas sistēmu ar procentu likmi, kas līdzvērtīga Savienības bāzes likmei, to palielinot par vairākiem procentu punktiem. 2010. gada jūlijā, pamatojoties uz šo likumu, tika pieņemts lēmums par maksājumu pārnešanu. Bija paredzēts piešķirt šo pārnešanu saistībā ar "de minimis" režīmu.

Komisija izsaka lielu nožēlu par maksājumu shēmā neiekļautās nodevas daļas lēno iekasēšanu un par Itālijas iestāžu sniegtās informācijas līmeni, kas nav pietiekams. Lēnais progress saistīts gan ar tiesvedības procesa ilgumu, gan arī ar to summu ieilgušo atgūšanu, attiecībā uz kurām tiesvedība ir izbeigta (Itālijas ziņojumā par sesto iemaksu nav informācijas par atgūšanu, bet iepriekš pēc Komisijas pieprasījuma sniegtā informācija liecina, ka pēc veiksmīgām tiesas prāvām līdz pat 2010. gadam ir iekasēti tikai aptuveni 6,8 miljoni euro). Turklāt skaitļi, kas ataino to nodevu iekasēšanu, kuras faktiski nekad nav tikušas apstrīdētas un tādēļ ir nekavējoties jāatgūst, atspoguļo faktiskā iekasēšanas procesa trūkumus (aptuveni 18 miljoni euro no 66 miljoniem euro nodevu, kas nekad nav tikušas apstrīdētas, vēl joprojām nav iekasēti).

Komisija ir turpinājusi cieši sekot atgūšanas procesam Itālijā, jo īpaši attiecībā uz to nodevu piedziņu, uz kurām neattiecas maksājumu shēma. Komisijas dienesti vairākkārt ir izteikuši savus apsvērumus (tai skaitā negatīvas piezīmes) Itālijas iestādēm un pieprasījuši detalizētu informāciju par dažādiem aspektiem, kas attiecas uz piena nodevas atgūšanu.

Secinājums

Komisija uzskata, ka progress, ko Itālijas iestādes panākušas, atgūstot piekritīgo summu no ražotājiem, kuri izvēlējušies maksāt saskaņā ar maksājumu shēmu, ko Padome 2003. gadā apstiprināja attiecībā uz laikposmiem no 1995.-96. gada līdz 2001.-2002. gadam, liecina par pienācīgu pārvaldību. Tomēr Komisija pauž nožēlu, ka tai nav iespējams novērtēt attiecīgās nodevas iekasēšanā izrādīto centību vai panākto progresu, ja netiek norādītas summas, kas faktiski iekasētas no tiem līdzdalīgajiem ražotājiem, kuri nav veikuši iemaksas un kuriem tāpēc liegta iespēja turpināt dalību maksājumu shēmā. Komisija uzskata par nepieciešamu, ka Itālijas iestāžu turpmākajos ziņojumos ir pietiekami sīka informācija par šādu iekasēšanu.

Komisija izsaka nožēlu par lēno tempu, kādā tiek iekasētas maksājumu shēmā neietvertās nodevas summas, attiecībā uz kurām uzsākta tiesvedība Itālijas tiesās, un novērtējuma ziņojumā, kas iesniegts Padomei 2010. gadā, jau ir paudusi neapmierinātību ar ļoti lēno piena kvotu nodevu atgūšanas progresu un izteikusi uzskatu, ka nodevu atgūšanas process ir būtiski jāuzlabo. Tomēr skaitļi liecina, ka šajā jomā nav jūtamu uzlabojumu, un ES tiesību aktu efektivitāti šajā gadījumā ir ļoti grūti panākt, ņemot vērā to, cik ievērojama apjoma nodevas nav maksātas ļoti ilgā laikposmā.

Komisija sagaida, ka nākamajos gada ziņojumos tiks dokumentēts, kā attīstījusies tiesvedība laikposmos no 1995.-1996. gada līdz 2001.-2002. gadam un kā izpildīti galīgie spriedumi, ar kuriem apstiprināts, ka nodeva jāiekasē.